

tantum loquar; non aliter possum. (1) omnia vobis insinuare. (2) Vos condita mente tenete. Scire igitur vos volo, quod veniet tempus, si hunc Pontificalem propter vestram lacerationem reliquero, cum legeritis, & dimidium usque hic invenietis, recordabitis postea cum gemitu ea, quae a me vobis dicta sunt. Sed rei nihil proderit; & si volueritis me postmodum postulare, ut expleam, non exaudiam. Ego desidero, ut per Dei Omnipotens dispensationem labor meus ad effectum perveniat; vos pro nimia celeritate vultis, ut relinquam. Non facio. Quia memini verba dilectissimi eo quod in Vita Beati Johannis vestrorum debitor me esse professus sum, & callide fugiens (3) coram flammantibus (4) luminibus occuli tavi, & quia statim inveniens me, occultare non me possum, & si me ignorantis debitas, postquam me coegeritis, antequam examinetis, verissime manifestem. Debitor sum vobis hanc quaestione de fluvio Ethan. Scriptum est enim; tu dirupisti fontes, & torrentes; tu secasti fluvios (5) Ethan. Ecce debitum meum. Sed quare siccavit fluvios (6) Ethan videamus. Audite per Prophetam dicentem; ecce ego feci novam, dicit Dominus, in deserto viam, & in aquoso flumina, & si Dominus omnia flumina, etiam & Maria fecit, cur ergo solus Ethan flumum siccavit dicente Propheta; tu dirupisti fontes, & torrentes, tu secasti fluvios (7) Ethan. Denique allegorice intelligi voluit alius fluvius Ethan, stirpem Esau, eo quod non propagavit sobolem in filio Jacob, dicente Iacob Patre eorum ad Jacob; crescas in mille milia, & multipliceris, ut arena Maris, & astra Cœli, & velut pulvis terra, germines, ut herba virentes, dilataberis ad Orientem, & Occidentem, & ad Septentrionem, & Meridiem. Ad Esau autem; quid tibi faciam Fili mi? quia Dominum tuum illum constitui. Vives Gladio, & Fratri tuo serues. Sed tamen querendum nobis est valde historialiter, qualis iste fluvius Ethan fuit. Legimus in Exodo quando transducti sunt Filii Israël per Mare rubrum, non post multos dies venerunt in locum, qui dicitur Mora. (8) Ibi enim aquæ amarae satis erant. Mora (9) vero amara interpretatur. Pro nimia autem amaritudine non ex ea Populus potabat. Sed arescunt à siti invenerunt flumen Ethan, & hauri aquâ biberunt, corporaque eorum in tumorem versantur, atque Ethan aquæ, ajunt quidam, non solum amarae erant, sed etiam bibentes in tumorem vertebant, & dirumpebant viscera eorum. Tunc vociferati sunt ad Moysem, & Moyses oravit cum ipsis ad Dominum, & sicavit Dominus fluvium Ethan. Potest & aliud intelligi. Ethan fluvius intelligitur Diabolus, qui verum venenum, & in superbia tumida colla extollit. Ipse sagittâ plena toscis succis Servos (10) Dei semper sagittat stimulis..... (11) Sed veniens per Virginem Christus Verbum, siccavit fluvium Ethan, hoc est religavit Diabolum principem mortis, restauravit Mundum, & misericors est humano generi. Et si Deus hominem fecit, secundum quod legimus, & mundum totum fabricatus est solus, eur ergo necesse fuit homini subvenire, &

A mundum iterum restaurare? Primum ex limbo terræ fecit hominem in carnem, & dedit illi spiraculum; post multa tempora regeneravit per gratiam. Non quia non potuit Deus hominem educere de liqueo mortis, nisi sumpsisset virgineam carnem. Potuit, & sine dubio, credo, potuit, & cur non fecit? Superius jam audiatis; quis cognovit sensum Domini, aut quis Consiliarius ejus fuit? Sed in quantum valeo dicam veraciter cum magno timore. Erat homo extra (12) terrenus, carnali positus in Paradi so, subiecta sub eo omnia, & princeps omnis creaturæ. Videns spiritualis Diabolus tantas divitias ei traditas, tumidus superbiâ, accensus furore, ac si diceret; ex Cœlo projectus sum, dignitatem perdidi angelicam, & quamvis spiritualis sum amissus coelestis externa delectamenta, nihil habeo. Iste modò statim ut creatus est omnia bona tradita illi sunt, insuper gaudia Paradisi. Ego quid faciam? Hac invidia, Carissimi, quotidie Diabolus contra Protoplasmam inardescet. Igitur excogitata malitia ingreditus est in Serpentis beluino gutture, & per gulam sua sicut hominem, & postquam spernit praeceptum Adam, omnes secum perdidit; & Diabolus non solum exultavit, sed etiam delufit. Ecce transgressio mortis in Adam. Si consideretis prudentiam magnâ coram vobis, quæ apposita est quæstio; sed juvante Domino soluturus ero. Vicerat Diabolus Filium terra virginis, necesse erat, ut à Filio vinceretur Matræ Virginis. Ex limo, & substantia terræ factus est homo carnalis terrenus. Ex Verbo Dei, & Virgineo Verbo factus est homo carnalis, & spiritualis. Tentaverat Diabolus terrenum, & seduxerat; (13) tentavit coelestem, & confusus abscessit. Ideo necesse erat, ut qui Filium Virginis vicerat, à filio Virginis vinceretur; ut Virgo iterum repararet, quem ante per Deum generaverat Virgo. Quare non per Angelos, aut per aliquam Cœli militiam, sed per semetipsum Principem Demorum prostravit? Diabolus non spiritualem formam inspexit in Adam, sed carnalem. Ideo Christus carnalis se permisit tentari, ut non callidus diceret seductor; aliam formam habuit Adam, aliam Christus. Videns formam Christi, cogitavit Adæ. Aequalis formâ, sed non aequalis virtutes. (14) Hominis Christus forma, sed deifica virtus. In multis possumus reperi locis in sancta Scriptura. Ubi Adam peccavit Christus recuperavit. Adam per gulam peccavit, Christus per abstinentiam Diabolum superavit. Adam de virgine terra, Christus de Virgine Maria. Terra dicta est à pedibus tenuendo; Maria interpretatur Domina, sive Stella Maris, sive illuminatrix; & si forte (15) Maria produxeris, id est breviaberis, Maria dixeris, & plenitudo intelligitur. Adam suam (16) per mulierem... Christus restaurans Ecclesiam natus de muliere. Adam deceptus per lignum, Christus restauravit mundum per lignum. Adam projectus de Paradi so, Christus in Cruce Latronem introduxit in Paradisum. Adam projectus in Infernum, Christus retrahens eum de Inferno. Ecce inter utrumque qualis similitudo. Homo semetipsum perdidit, & Fi-

- (1) Hec. Mur.
(2) insinuavi. Mur.
(3) uebris. Mur.
(4) flammanibus. Mur.
(5) fluvium. Mur.
(6) fluvium. Mur.
(7) fluvium. Mur.
(8) Mira. Mur.
(9) Mara. Mur.
(10) Confervos. Mur.
(11) incontinentia. Mur.
(12) ex terra. Mur.
(13) seduxit. Mur. (14) aequalis virtus. Mur.
(15) alio modo. Mur.
(16) suauis. Mur.